

JESUS SOM SJÆLESØRGER

Andagt af Arne Kappelgaard, KBH

Johannes 3, 1-16

Når man læser evangelierne, så er det slående, hvor vidt forskellige mennesker Jesus mødte – og hvor vidt forskelligt, han reagerer over for dem.

Når det gælder legemlig nød, sygdom eller lignende, så ser vi nogle gange, at Jesus spørger efter deres tro først, andre gange, at han helbreder uden at spørge til tro, andre gange tilsiger syndernes forladelse inden han helbreder, somme tider næsten afviser at hjælpe men lader sig overtale.

Lige så forskelligt møder han mennesker, der kommer med sjælesorgsproblemer. Vi behøver ikke her at sige præcis, hvad der er sjælesorgsproblemer, men vi kan bare kort sige, at det rummer alle mulige problemer i vores forhold til os selv, til andre mennesker og til Gud.

Da Jesus mødte Zakæus, som gemte sig oppe i træet, så tog han hjem til ham og spiste og festede hos ham – og det var den kærlige accept, der satte ham fri til at finde hjem til Gud.

Da han mødte Maria grædende over sin bror Lazarus' død, så græd Jesus med hende.

Da han mødte den rige unge mand, der gerne ville være fuldkommen, satte Jesus fingeren på hans ømme punkt: Hans bundethed til sin rigdom. Det fik den unge mand til at vende sig og gå.

Da han mødte kvinden ved Sykars brønd, var hun helt uforberedt på at snakke om dybe ting med ham, så han gav hende tid til at få nysgerrigheden vakt, få længslen efter Gud vakt, inden han rørte ved hendes indre nød og elendighed og åbnede hende en invitation til at tilbede Gud som sin frelser.

Her har vi nu hørt, hvordan Jesus mødte Nikodemus.

1. Han skar lige igennem al den høflige respekt ind til det afgørende.
2. Han viste Nikodemus, hvor hjælpeløs han var trods al sin viden og værdighed – ”du må fødes på ny, af ånd”. Det er kun af Guds nåde, du kan få det rette forhold til Gud.
3. Han viste Nikodemus hen til Guds kærlighed som eneste grundlag for frelse, i troen på Jesus.

Sådan kender Jesus os i vor forskellighed og møder os der, hvor vi er, for at vise omsorg og føre os hen til et ret forhold til Gud som det nødvendige grundlag for også at få helet forholdet til os selv og til andre mennesker. Og sådan må vi møde mennesker, der hvor de er, og bede Helligånden om at vise os hvordan vi kan lade dem møde hans kærlighed og sandhed. Amen